

(ἀπὸ τὸ Ἱερατικόν [ΙΕΡ])

Πρὸ τοῦ Ἑξαψάλμου

(«ἢ μικρὰ ἐκτενής», ἀμέσως μετὰ τὸ «Προστασία φοβερὰ»)

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε ἐλέησον

(γ').

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον

(γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόφρων Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον,

Πάτερ.

Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ

Ἑξαψάλμου]

Πληρωθέντος τοῦ Ἑξαψάλμου

(ἢ Μεγάλη Συναπτή, ἤτοι τὰ «Εἰρηνικά»)

Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε

ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε

ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν Στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τὸ κράτος Αὐτοῦ πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς χώρας, ἢ τῆς νήσου, ἢ τῆς κώμης, ἢ τῆς ἁγίας Μονῆς) ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε

ἐλέησον.

Ἵπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Ἀμήν [Κύριε

ἐλέησον]^[1].

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,

Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [**Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς^[2]**], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Σοί,

Κύριε.

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ «Θεὸς

Κύριος»]

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου

(ή Μικρά Συναπτή, «Αίτησις»)

Ἐπι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε

ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Ἀμήν [Κύριε

ἐλέησον].

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Σοί,

Κύριε.

Ὅτι Σὸν τὸ κράτος, καὶ Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Καὶ ψάλλομεν τὰ Καθίσματα (Τροπάρια) μετὰ τὴν α' στιχολογίαν]

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, [ΕΥΧ, σ. 32]

(ή Μικρά Συναπτή, «Αἴτησις»)

Ἐπι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ... (ὡς ἀνωτέρω, σ. 2, μετὰ τὴν ἐξῆς ἐκφώνησιν),

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Καὶ ψάλλομεν τὰ Καθίσματα (Τροπάρια) μετὰ τὴν β' στιχολογίαν]

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

(Ἐν Κυριακῇ, μετὰ τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια)

(ή Μικρά Συναπτή, «Αἴτησις»)

Ἐπι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ... (ὡς ἀνωτέρω, σ. 2, μετὰ τὴν ἐξῆς ἐκφώνησιν),

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί Σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Καὶ συνεχίζομεν ὡς

διατέτακται]

Πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου [τοῦ Ὁρθρου]
(ἀμέσως μετὰ τὸ Προκείμενον)

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
ἐλέησον.

Κύριε

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν. [Καὶ ψάλλομεν τὸ «Πᾶσα πνοή» μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ]

Εἰ ἀνεγνώσθη Εὐαγγέλιον Ὁρθρου· Μετὰ τὸ Πεντηκοστάριον

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον Σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη Σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν Ἁγίων, ἐνδόξων, πανευφήμων καὶ πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθούνης, καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως, τῶν θαυματουργῶν· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρων Τήρωνος καὶ Στρατηλάτου καὶ Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν Ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἄνω^[3])· τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζεται³) καὶ πάντων Σου τῶν Ἁγίων, ἰκετεύομέν Σε, μόνε, πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων Σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον (ιβ' [τετράκις, ἀνὰ τρίς]).

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, μεθ'

οὐ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Καὶ ἀρχόμεθα τῶν

Κανόνων]

Μετὰ τὴν γ' Ὁδὴν

(ἢ Μικρὰ Συναπτὴ, «Αἴτησις»)

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ... (ὡς ἐν σ. 2, μὲ τὴν ἐξῆς ἐκφώνησιν),

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν. [Καὶ συνεχίζομεν ὡς

διατέτακται]

Μετὰ τὴν ς' Ὁδὴν

(ἢ Μικρὰ Συναπτὴ, «Αἴτησις»)

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ... (ὡς ἐν σ. 2, μὲ τὴν ἐξῆς ἐκφώνησιν),

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ Σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Καὶ συνεχίζομεν ὡς

διατέτακται]

Μετὰ τὴν η' Ὁδὴν

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες,
μεγαλύνωμεν.

[Κατερχόμενοι τοῦ στασιδίου ψάλλομεν τὴν

«Τιμιωτέραν»,

ἢ ὡς

διατέτακται]

Μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς θ' Ὁδῆς [ἢ μετὰ τὸ Ἄξιόν ἐστιν]

(ἢ Μικρὰ Συναπτὴ, «Αἴτησις»)

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ... (ὡς ἐν σ. 2, μὲ τὴν ἐξῆς ἐκφώνησιν),

Ὅτι Σέ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν. [Καὶ συνεχίζομεν ὡς

διατέτακται]

Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως (Ἡ Ἐκτενής)

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε ἐλέησον

(γ').

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον

(γ').

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον

(γ').

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ χώρα, ἢ νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης (ἢ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἱερᾶς Μονῆς ταύτης καὶ τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν).

Κύριε ἐλέησον

(γ').

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης (ἢ, τῆς ἱερᾶς Μονῆς ταύτης), καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον

(γ').

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτους λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρα Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον

(γ').

Ὅτι ἐλεῆμων καὶ φιλόνητος Θεός ὑπάρχεις, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως
(ἢ Δέησις, ἥτοι τὰ «Πληρωτικά»)

Πληρώσωμεν τὴν ἐρωτηθῆσαν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Παράσχου

Κύριε^[4].

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Ἀμήν [Κύριε

ἐλέησον].

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὴν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί,

Κύριε.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.
πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
(ἀργῶς^[5]).

Καὶ τῷ

Σοί, Κύριε

(Μυστικὴ εὐχή: Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς...)

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΥΜΝΟΙ ΚΑΙ ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Μετά τὸ *Εὐλογητός* ἀπὸ τὸν Ἱερέα^[6].

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Τὸ Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (Υ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου.

Κύριε, ἐλέησον (Υ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου· ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς· Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Τροπάρια πρὸ τοῦ Ἐξαψάλμου.

(Ζήτηι εἰς τὸ Ὡρολόγιον τὸ Μέγα
[ΩΡΛ, σ. 61], «**Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου**», μετὰ τοὺς Ψαλμοὺς ιθ' καὶ κ')

Ὁ Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου καὶ εὐλόγη-σον τὴν κληρονομίαν Σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ Σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ Σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ Σου καινῇ πολιτείᾳ τοὺς οἰκτιρμούς Σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει Σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμ-μαχίαν ἔχοιεν τὴν Σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήτητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορηγεῖ αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν «μικρὰ ἐκτενή»· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, ... (σ. 1).

Ὁ Ἐξάψαλμος^[7].

(Ζήτηι εἰς τὸ Ὡρολόγιον τὸ Μέγα

[ΩΡΛ, σ. 62], «**Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου**», μετὰ τοὺς Ψαλμοὺς ιθ' καὶ κ', καὶ τὰ Τροπάρια)

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἐκ γ').

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στό-μα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου (δίς).

Ψαλμός γ'. (3)

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνω-σα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήπεται μου. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραὶ-νοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας. Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Και πάλιν· Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Ψαλμός λζ'. (37)

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου. Οὐκ ἔστιν ἴσας ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην. Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλή-σθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσας ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. Καὶ ἐξεβιά-ζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιό-τητας καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρω-πος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούση, Κύριε ὁ Θεός μου. Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμονησαν. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαν-τός. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως. Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδί-ωκον ἀγαθωσύνην. Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Και πάλιν· Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρί-ας μου.

Ψαλμός ξβ'. (62)

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω. Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ. Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου. Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε. Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου. Ὡς ἐκ στέατος, καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέ-των εἰς σέ. Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλι-άσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομ-φαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Και πάλιν· Ἐν τοῖς ὄρθοις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ', ἄνευ μετανοίας, γονυκλισίας, ἢ «σταυροκοπήματος»**).

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ γ'**). Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Ψαλμός πζ'. (87)

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε. Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώ-σθησαν. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας. Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὄλην τὴν ἡμέραν, διεπέ-τασα πρὸς σέ τὰς χειράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι; Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπώ-λείᾳ; Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη; Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχή μου προφθάσει σε. Ἰνατί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχὸς εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην, καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραξάν με. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὄλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Και πάλιν· Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμός ρβ'. (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταπο-δόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθῆ-σεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς

αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνησιεύει. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν. Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσομεν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοι τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκούσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν· Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμός ρμβ'. (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιον σου τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτον τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν· Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου (δὶς). **Εἶτα·** Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·

Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ' μετὰ μετανοιῶν γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Μεγάλην Συναπτὴν, ἦτοι τὰ «Εἰρηνικά»: *Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ...* (σ. 1).

Θεὸς Κύριος.

(Ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τοῦ πρώτου ἀπολυτικίου)

(Ζήτει εἰς τὸ Ὡρολόγιον τὸ Μέγα

[ΩΡΛ, σ. 69], «**Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου**», μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον)

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Ἀπολυτικά τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν.

(Ζήτει εἰς τὸ Ὡρολόγιον τὸ Μέγα

[ΩΡΛ, σ. 554], «**Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου**», «Ἀπολυτικά, ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς ἐβδομάδος ἡμέραις ψαλλόμενα, ὅτε οὐκ ἔστιν ἑορτὴ»)

Θεοτοκία τῆς ἡμέρας.

(Ζήτει εἰς τὸ τέλος τῆς **Παρακλητικῆς** «Θεοτοκία εἰς ἕκαστον ἦχον»)

Κοινὰ Ἀπολυτικά Ἁγίων.

(Ζήτει εἰς τὸ Ὡρολόγιον τὸ Μέγα

[ΩΡΛ], εἰς τὴν ἀντίστοιχον ἡμερομηνίαν,
καὶ εἰς τὴν σ. 4 τοῦ παρόντος)

Ἀπόστολε Ἅγιε (22/9, 1/10)
Ἀπόστολε Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστά (18/10)
Ἀπόστολοι Ἅγιοι (31/10)
Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς (11/9)
Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς (8/12)
Ἡ ἀμνάς Σου Ἰησοῦ (16/9)
Καὶ τρόπων μέτοχος (4/9)
Κανόνα πίστεως (2/9, 6/12)
Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν (20/11, 10/1)
Ὁ Μάρτυς Σου Κύριε (2/9)
Οἱ Μάρτυρές Σου Κύριε (20/9)
Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ (11/10)
Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς (3/9)
Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων (24/10, 29/12)
Τῆς ἐρήμου πολίτης (29/9)
Τοῦ Προφήτου Σου (4/9)
Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα (12/10)

Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, ἦχος πλ. α'.

(Ζήτει εἰς τὸ **Ὡρολόγιον τὸ Μέγα**
[ΩΡΛ, σ. 76], «**Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου**»)

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρών Σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριαι κερνάτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου.

Λίαν πρῶϊ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά Σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε· τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά Σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο. Ἄγγελου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱὸν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκούσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ, ἀντιλύπης παρέσχε· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθινε πρὸς ταύτην δέ, Ὁ ἐκ Σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλοῦῖα, Ἀλληλοῦῖα, Ἀλληλοῦῖα. Δόξα Σοι ὁ Θεός (ἐκ γ’).

Ἐν Κυριακῇ (μετὰ τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια), ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰ συναπτὴν, ἤτοι τὴν «Αἴτησιν»· *Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ... (σ. 2).*

Οἱ ἐν Ἑορταῖς Ἀναβαθμοί, Ἦχος δ’.

«Ἐκ νεότητός μου»

[Τὸ α’ ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ’ ἤχου^[8]]

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμῆ με πάθη· ἀλλ’ Αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου (δίς).

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι (δίς).

Δόξα.

Ἁγίω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἁγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς Χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἱερεὺς· Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ...

Ἀμήν.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοή ...

... **πᾶσα** τὸν Κύριον.

Διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ...

Κύριε ἐλέησον (γ').

Διάκονος· Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν ...

Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ ... τὸ ἀνάγνωσμα.

Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

(Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθοῦ. Μετὰ δὲ τὸ πέρασ αὐτοῦ, ὁ δεξιὸς χορὸς·)

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ἐν Κυριακῇ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προ-σκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν Σου, Χριστέ, προσκυνούμεν καὶ τὴν ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς Σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά Σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

(Ζήτηι εἰς τὸ Ὡρολόγιον τὸ Μέγα
[ΩΡΛ, σ. 17], εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς «Ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ»)

Ἐν Κυριακῇ, προτάσσομεν τοῦ Ν' Ψαλμοῦ, τὸ «Ἐλεήμων», καὶ ἐν τῷ τέλει προσθέτομεν τὸ ἐφύμνιον «Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός».

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνω ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπω, καὶ καθαρισθήσο-μαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθή-σομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύ-νην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμέ-να.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σε ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινω-μένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερου-σαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ἐν Κυριακῇ, μετὰ τὸν Ν' Ψαλμόν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, Ἐλεῆ-μον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγ-κλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημά-των.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰ ἀνεγνώσθη Εὐαγγέλιον Ὁρθρου· μετὰ τὸ Πεντηκοστάριον, ὁ ἱερεὺς· *Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου, ... (σ. 3).*

Κανὼν τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως.

(Ζήτηε εἰς τὸ Ὡρολόγιον τὸ Μέγα
[ΩΡΛ, σ. 638], «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος»)

Μετὰ τὴν γ' ὥδην, ὁ ἱερεὺς τὴν Αἴτησιν (σ. 4).

Μετὰ τὴν ς' ὥδην, ὁ ἱερεὺς τὴν Αἴτησιν (σ. 4).

Καταβασίαι.

–Δίδονται εἰς τὴν σελίδα **Error! Bookmark not defined.** καὶ ἐξῆς.

Πῶς νὰ εὔρης τὰ λόγια τῶν Καταβασι-ῶν, ἐὰν δὲν ἔχῃς κάποιον ἐγκόλπιον:

Ἔχε ὑπ' ὄψιν σου ὅτι, κανονικῶς, οἱ Καταβασίαι εὐρίσκονται στὸ τέλος ἐκάστης ὥδης στὶς ἡμέρες τοῦ Μηναίου ποὺ ψάλλονται Καταβασίαι. Παρακάτω ἀναγράφονται μερικὲς ἡμερομηνίες (καὶ ἀνὰ μῆνα γιὰ τὸ ἀντίστοιχον βιβλίον τοῦ Μηναίου) ὅπου μπορεῖς νὰ εὔρης τὶς Καταβασίαι.

- Σταυρὸν χαράξας (14/9, 1/8).

- **Ἀνοίξω τὸ στόμα μου** (26/9^[9], 26/10⁹, 8/11⁹, 10/2⁹, 24/6⁹, 25/7⁹, 15/8¹¹).
- **Χριστὸς γεννᾶται** (30/11⁹, 25/12^[10]).
- **Ἔσωσε λαόν** (25/12^[11]).
- **Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα** (6/1¹⁰).
- **Στίβει θαλάσσης** (6/1¹¹).
- **Χέρσον ἀβυσσοτόκον** (17/1^[12], 2/2^[13]).
- **Χοροὶ Ἰσραήλ** (27/7, 6/8).
- **Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ** (15/8¹⁰).

Μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς θ' ᾠδῆς (ἢ μετὰ τὸ Ἄξιόν ἐστιν), ὁ ἱερεὺς τὴν Αἴτησιν (σ. 4).

Ἡ Τιμιωτέρα (ᾠδὴ θ' τῆς Θεοτόκου).

(Ζήτηι εἰς τὸ **Ὡρολόγιον τὸ Μέγα**
[ΩΡΛ, σ. 99], «**Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου**» εἰς τὴν Ἐνάτην (Θ') ᾠδὴν)

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνευμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρι μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ...

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ...

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ...

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ...

Στίχ. ζ'. Αντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἄβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν Κυριακῇ ὅταν ψάλλεται Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, πρὸ τῶν Ἐξαποστειλαρίων ψάλλομεν τὸ ἐξῆς.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν Αὐτοῦ.

Ὅτι Ἅγιός ἐστι.

Ἀναστάσιμα Ἐξαποστειλάρια.

(Ζῆτει εἰς τὸ τέλος τῆς Παρακλητικῆς, εἰς τὸ κεφάλαιον «Ἐξαποστειλάρια καὶ τὰ ἕνδεκα Ἑωθινὰ Ἰδιόμελα - Ἀναστάσιμα»)

Αἶνοι.

(Ζήτηει εἰς τὸ Ὡρολόγιον τὸ Μέγα

[ΩΡΛ, σ. 105], «**Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου**», μετὰ τὰ Φωταγωγικὰ καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια.)

Περίπτωσης Α΄. Ἐὰν ὑπάρχωσιν στιχηρὰ Αἰνῶν, ψάλλονται οἱ Αἶνοι εἰς τὸν ἦχον τοῦ πρώτου στιχηροῦ, οὕτω:

Ψαλμός ρμη' (148)^[14]

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τοῖς ὕψιστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε Αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι Αὐτοῦ· αἰνεῖτε Αὐτόν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε Αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε Αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε Αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου· ὅτι Αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, Αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον Αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα Αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις Αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ Αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς Ὁσίοις Αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι Αὐτῷ.

Ψαλμός ρμθ' (149)

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἰνεσις Αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι Αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν Αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πρᾶξεις ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται Ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαίαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Εἰς στίχους η' ἢ ζ'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς Ὅσοις Αὐτοῦ.

Ψαλμός ρν' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ.

Εἰς στίχους δ'

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ· αἰνεῖτε Αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐν Κυριακῇ, ἐν ἣ οὐχ ὑπάρχει Ἑορτὴ, ἢ ἑορταζόμενος Ἅγιος ἔχων στιχηρὰ Αἰῶν, λέγομεν καὶ τοὺς ἑφεξῆς δύο στίχους (ἀνήκουν εἰς τὸν θ' Ψαλμόν):

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ Σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων Σου εἰς τέλος.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί Σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά Σου.

Ὅταν ἐν Κυριακῇ συμπέσῃ Θεομητορικὴ Ἑορτὴ, ἀντὶ τῶν δύο ἀνωτέρων στίχων λέγομεν τοὺς στίχους τοὺς ἐπιγραφομένους ἄνωθεν τῶν δύο τελευταίων ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ἐν Κυριακῇ, ἐν μνήμαις ἑορταζομένων Ἁγίων ἐχόντων στιχηρὰ Αἰῶν, ἀντ' αὐτῶν λέγομεν τοὺς ἐπομένους (εὐρίσκονται ἐπίσης ἄνωθεν τῶν δύο τελευταίων ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ):

Ἀσωμάτων

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους Αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς Αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεὸς μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἀποστόλων

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν), καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν).

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν Αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἱεραρχῶν

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιά-σονται.

Ἔτερον.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Ἱερομαρτύρων

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μεγαλομαρτύρων

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Μαρτύρων

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ὀσίων ἀνδρῶν

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὀσίου Αὐτοῦ.

Ὀσίων καὶ μαρτύρων γυναικῶν

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Περίπτωσης Β'. Ὅταν δὲν ὑπάρχωσιν στιχηρὰ Αἴνων, ἀναγινώσκονται (δὲν ψάλλονται) καὶ οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν Αἴνων (ρμη', ρμθ', ρν').

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

(Ζήτηε εἰς τὸ Ὁρολόγιον τὸ Μέγα

[ΩΡΛ, σ. 108], «Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου», μετὰ τοὺς Αἴνους)

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ Σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἄδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρω-ται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκή-σας, δόξα Σοι.

Θεοτοκία σύντομα
(ψαλλόμενα εἰς τὸ «Καὶ νῦν» ἐν μηνμαῖς Ἑορταζομένων Ἀγίων).

(Ζῆτει εἰς τὸ **Μηναιῖον** εἰς τὴν ἀντίστοιχην ἡμερομηνίαν, ἢ, εἰ βούλει, ζῆτει εἰς τὴν **Παρακλητικὴν**, εἰς τὸν ἀντίστοιχον ἦχον καὶ ἡμέραν – καὶ εἰς τὸ «**Ὀκτῆχον Ἐβδομαδᾶριον**» τοῦ γ. Δοσιθέου Κατουνακιώτου)

Κατ' ἦχον·

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις. Ἦχος α'·
(25/1, Λιπή ἢ ἦχος α', Δευτ. ἐσπ.)

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορώσα, πρέσβευε Τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων Σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. Ἦχος β'·
(2/11, ἐσπ. ἀπ. ^[15] ἢ ἦχος β', Δευτ. ἐσπ.)

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Θεοτόκε ἢ προστασία. Ἦχος γ'·
(11/10, Ζ' Οἶκ., Λιπή ἢ ἦχος γ', Δευτ. ἐσπ.)

Θεοτόκε ἢ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς Σὲ θαρροῦμεν, εἰς Σὲ καυχώμεθα, ἐν Σοὶ πᾶσα ἢ ἐλπίς ἡμῶν ἐστι· πρέσβευε Τῷ ἐκ Σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων Σου.

Ῥῦσαι ἡμᾶς. Ἦχος δ'·
(7/10, Αἶνοι ἢ ἦχος δ', Τετάρτη ἐσπέρας)

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἢ τεκοῦσα τὸν τῶν ὄλων ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν Σοι· χαίρε ἢ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκ παντοίων κινδύνων. Ἦχος δ'·
(17/11, Αἶνοι ἢ ἦχος δ', Δευτ. πρωί)

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα Σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μακαρίζομέν Σε. Ἦχος πλ. α'·
(8/11, Αἶνοι ἢ ἦχος πλ. α', Δευτ. ἐσπέρας)

Μακαρίζομέν Σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν Σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν

ἡμῶν.

Σέ δυσωποῦμεν. Ἦχος πλ. α΄.
(10/2, Λιτή ἢ ἦχ. πλ. α΄, Παρασκευὴ ἔσπ.)

Σέ δυσωποῦμεν, ὡς Θεοῦ μητέρα εὐλογημένη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτόκε Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Ἦχος πλ. β΄.
(16/1, ἔσπ. στιχ. ἢ ἦχος πλ. β΄, Τετ. ἔσπ.)

Θεοτόκε Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· πρέσβευε Δέσποινα μετὰ **[τῶν Ἀποστόλων ἢ τῶν Ὁσίων ἢ τῆς Ἀθληφόρου κ.λπ.]**, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεὸν ἐκ Σοῦ σαρκωθέντα. Ἦχος πλ. β΄.
(3/11, ἔσπ. ἀπ.)

Θεὸν ἐκ Σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δέσποινα πρόσδεξαι. Ἦχος πλ. δ΄.
(26/9, Αἶνοι ἢ ἦχος πλ. δ΄, Πέμπ. πρωί)

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἐγὼ Παρθένε. Ἦχος πλ. δ΄.
(ἦχος πλ. δ΄, Τρίτη πρωί)

Ἐγὼ Παρθένε Ἁγία Θεοτόκε, τῇ Σκέπῃ Σου προστρέχω, οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας, δύνασαι γὰρ Ἄγνη βοηθῆσαί μοι.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ Σε. Ἦχος πλ. δ΄.
(4/6, Αἶνοι ἢ ἦχος πλ. δ΄, Δευτ. πρωί)

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ Σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦ-μεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον Σου γέννησιν· Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μεγάλη Δοξολογία.

(Ζήτηι εἰς τὸ Ὡρολόγιον τὸ Μέγα
[ΩΡΛ, σ. 108], «**Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου**», μετὰ τὸ Ἑπερευλογημένη)

Δόξα Σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν Σε, εὐλογοῦμέν Σε, προσκυ-νοῦμέν Σε, δοξολογοῦμέν Σε, εὐχαρι-στοῦμέν Σοι, διὰ τὴν μεγάλην Σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, Σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω Σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά Σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ Σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου (**ἐκ γ'**).

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν Σοι.

Κύριε, πρὸς Σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί Σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός Σου τοῖς γινώ-σκουσί Σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**).

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ψάλλεται ἰσχυροτέρᾳ φωνῇ· Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον σωτηρία ἢ Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος.

(Ζήτηε εἰς τὴν **Παρακλητικὴν**

[ΠΑΡ, σ. 464], εἰς τὸ τέλος τοῦ πλαγίου τετάρτου ἤχου)

Τὰς Κυριακὰς μετὰ τὴν Δοξολογίαν εἰς μὲν τὸν α', β', γ' καὶ δ' ἤχον ψάλλομεν τὸ τροπάριον·

Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ γέγονεν· ἄσωμεν τῷ Ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ Ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ Θανάτῳ τὸν Θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τοὺς πλ. α', πλ. β', βαρὺν καὶ πλ. δ' ἤχους ψάλλομεν τὸ ἕτερον τροπάριον·

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ρυσάμενος· ἐμφανί-σας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις Σου, ἐξα-πέσειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέχεις τῇ Οἰκουμέ-νῃ, μόνη Πολυέλεε.

**Ἡ Ἀπόλυσις τοῦ Ὁρθρου,
ὅταν ἐψάλῃ Μεγάλη Δοξολογία.**

(ὅταν γίνεται μυστικῶς, ὁ διάκονος ἀντικαθιστᾷ τοὺς ψάλτας)

Ἡ Ἐκτενής, σελ. 4.

Ἡ Δέησις («τὰ Πληρωτικά»), σελ. 4.

Ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ὁ δεξιὸς χορὸς· Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ δεξιὸς χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης· Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ Αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ, τῇ Μονῇ, ἢ, τῇ χώρᾳ, ἢ, τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ δεξιὸς χορὸς· Ἀμήν.

Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

Ἱερεὺς· Δόξα Σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν ἀπόλυσιν·

Ὁ ...[ἀναστάς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, **Δι'** εὐχῶν.

Οἱ χοροὶ· Ἀμήν.

Ἡ μικρὰ Δοξολογία.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν Σε, εὐλογοῦμέν Σε, προσκυνοῦμέν Σε, δοξολογοῦμέν Σε, εὐχαριστοῦμέν Σοι, διὰ τὴν μεγάλην Σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ· Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι Σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, Σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω Σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά Σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν Σοι. Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ Σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί Σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός Σου τοῖς γινώσκουσί Σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξα-σμένον τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ Σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά Σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί Σου. Κύριε, τὸ ἔλεός Σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, ὡς ἔστιν· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτ' ὁ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Ἡ Ἀπόλυσις,

ὅταν ἀνεγνώσθῃ εἰς τὸν Ὅρθρον ἢ μικρὰ δοξολογία (καὶ ἐπισυναφθῆκε ἡ Α' Ὦρα).

(μετὰ τὸν Ἀπόστολον

καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, σ. **Error! Bookmark not defined.**)

Ἡ Ἐκτενής, σελ. PAGeref Εκτενής \h 4.

Ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ὁ δεξιὸς χορὸς· Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ δεξιὸς χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης· Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ Αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ, τῇ Μονῇ, ἢ, τῇ χώρᾳ, ἢ, τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ δεξιὸς χορὸς· Ἀμήν.

Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

Ἱερεὺς· Δόξα Σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,

Δι' εὐχῶν.

Οἱ χοροὶ· Ἀμήν.

ΚΟΙΝΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΑΓΙΩΝ

Κατ' ἀλφάβητον·

Ἀπόστολε Ἅγιε. [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε (δεῖνα), πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπόστολε Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστά.

Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστά (δεῖνα), πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἐν σοὶ Μήτηρ ἀκριβῶς. [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοί, Μήτηρ ἀκριβῶς, διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβούσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράπτουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός· παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσια (δεῖνα), τὸ πνεῦμά σου.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοί, Πάτερ ἀκριβῶς, διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράπτων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε (δεῖνα) τὸ πνεῦμά σου.

Ἡ ἀμνάς Σου Ἰησοῦ. [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ ἀμνάς Σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ Σου, καὶ πάσχω διὰ Σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν Σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ Σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν Σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου, τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν Σοι. Αὐτῆς πρεσβεί-αις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τρόπων μέτοχος.

Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὐρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς (δεῖνα), πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανόνα πίστεως.

Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω, τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ ἱεράρχα^[16] (δεῖνα), πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός Σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ, κυβέρ-νησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ὁ Μάρτυς Σου Κύριε. [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς Σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ Σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν Σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ Μάρτυρές Σου Κύριε. [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές Σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ Σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν Σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁρθοδοξίας ὀδηγέ.
Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὀδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων (ἢ ἀρχιερέων) θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, (δεῖνα) σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώ-τισας, λύρα τοῦ Πνεύματος· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς.
Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν, (δεῖνα) Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἁγίων. [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)
Ἦχος α'.

Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ Σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύνας, ἴασαι Φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.
Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν (**δεῖνα**)· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχή, οὐράνια χαρίσματα λαβῶν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων Σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι Σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ πάσιν ἰάματα.

Τοῦ Προφήτου Σου.

Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου Σου (**δεῖνος**) τὴν μνήμην, Κύριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ Σὲ δυσω-ποούμεν· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον. [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν, ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνι-σάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως· καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συντομογραφίες

ΤΓΡ	Τυπικὸν Οἰκονόμου Γεωργίου Ῥήγα.
ΤΜΕ	Τυπικὸν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας (Γεωργίου Βιολάκη, 1888).
ΤΚΠ	Τυπικὸν Ἐκκλησιαστικόν, ὑπὸ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου, Κων/πόλις 1838.
ΠΑΡ	Παρακλητική, ἐκδ. ΦΩΣ (τυπωμένη τῷ 1997).
ΜΗΝ	Μηναῖον, ἐκδ. ΦΩΣ (ἐκδ. περὶ τὸ 1997(;), ἐκτὸς 3 μηνῶν ἐκδ. 2000).
ΤΡΔ	Τριῶδιον, ἐκδ. ΦΩΣ (ἐκδ. 2001).
ΜΑΔ	Μηναῖον, ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας (ἐκδ. διαφόρων ἐτῶν).
ΤΑΣ	Τυπικὸν τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Λαύρας τοῦ Ὁσίου Σάββα (ἐκδ. 1545).
ΤΑΔ	Τυπικὸν τῆς ἐν Ἄθῳ Ἱ. Μονῆς τοῦ Ἁγ. Διονυσίου, 1909 (τυπ. 2004).
ΗΕΕ(χ)	Ἡμερολόγιον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔτους χ, Ἀποστ. Διακονία.
ΔΒΔ	Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 2004 (,βδ'), Ἀποστ. Διακονία.
ΔΒΣ	Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 2006 (,βστ'), Ἀποστ. Διακονία.
ΔΒΖ	Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 2007 (,βζ'), Ἀποστ. Διακονία.
ΗΟΠ(χ)	Ἡμερολόγιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἔτους χ, ἐκδ. Οἰκ. Πατριαρχείου.
ΜΤ(χ)	«Μικρὸν Τυπικόν» ἔτους χ, Ἀθήναι, ἐκδ. Νεκτ. Παναγοπούλου.
ΣΥΜ	Περιοδικὸν «ΣΥΜΒΟΛΗ» (ἐπιθεώρησις τυπικοῦ).
ΖΤ	Ζητήματα Τυπικοῦ, Οἰκονόμου Γεωργίου Ῥήγα.
ΤΣ	Τάξις τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ Σαββάτου, Γ. Γ. Μπεκατώρου, Ἀθήναι 1983.
ΣΤ	Σύστημα Τυπικοῦ, πρωτ. Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, Ἀποστ. Διακονία, 2006.
ΔΑ	Διάταξις τῆς Ἀγρυπνίας κατὰ τὸ Τυπικὸν τοῦ Ἁγ. Σάββα, Ἀρχιμ. Δοσιθέου, 2005.
ΤΑΑ	«Τάξις τοῦ Μεγάλου καὶ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου τῶν Κυριακῶν, χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὡς καὶ τῆς θείας Λειτουργίας τῶν Κυριακῶν, ἱερουργούντος Ἀρχιερέως», Ἀρχιεπισκόπου Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου, Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, Ἀθήναι 2000.
ΤΨΠ	Ἀπὸ τὴν Τάξιν καὶ Ψαλμωδίαν στὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ Κων/πόλεως, πρωτ. Σεραφεῖμ Φαράσογλου, Ἀθήνα 1988.
ΩΡΛ	Ὁρολόγιον τὸ Μέγα, Ἀποστολικὴ Διακονία, ἐκδ. γ' 1995.
ΙΕΡ	Ἱερατικόν, Ἀποστολικὴ Διακονία, ἐκδ. α', 1962, ἀνατύπ. ζ', 2000.

ΨΑΛ	Ψαλτήριον τοῦ Προφήτου καὶ Βασιλέως Δαυίδ, ἐκδ. Β.Δ. Σαλίβερος.
ΣΥΛ	Συλλειτουργικόν, ἐκδ. Ἰ.Μ. Σίμωνος Πέτρας, Ἅγιον Ὅρος, 1997.
ΕΓΚ	Ἐγκόλπιον τοῦ Ἀναγνώστου, ὑπὸ ἀνωνύμου, Ἄποστ. Διακονία, ἐκδ. ΙΔ' 1996.
ΕΚΠ	Ἐγκόλπιον Ἀναγνώστου καὶ Ψάλτου, ὑπὸ π. Κων. Παπαγιάννη, Ἄποστ. Διακονία, ἐκδ. ΣΤ' 2005.
ΕΥΧ	Εὐχολόγιον τὸ Μέγα, Βενετία 1862 (ἐκδ. ΑΣΤΗΡ)
ΦΝΤ	Ἄπαντήσεις εἰς λειτουργικὰς ἀπορίας, Ἰωάννου Μ. Φουντούλη, 1997.
ΑΟΕ	Ἄγιολόγιον τῆς Ὁρθ. Ἐκκλησίας, Μητρ. Σωφρ. Εὐστρατιάδου, Ἄπ. Διακονία, 1995.
ΛΕ	Λατρευτικὸ Ἐγχειρίδιον, πρ. Γ.Σ. Κουγιουμτζόγλου, 2002.
ΕΚΛ	Ἐκλογάριον, ἐκδ. Βασ. Ρηγοπούλου, Θεσσαλονίκη 2001.
ΙΒΜ(8)	Τὸ Εἰρμολόγιον καὶ ἡ παράδοσις τοῦ μέλους του, π. Σπ. Ἀντωνίου, ΙΒΜ (8), 2004.
ΟΕΒ	Ὀκτάρχηον Ἑβδομαδάριον, Δοσιθέου Μοναχοῦ Κατουνακιώτου, Φυλή, 1995.
ΤΑ	Ἡ Τελετὴ τῆς Ἀρτοκλασίας, Ἄρχ. Πρωτοψάλτου Δημητρίου Ἰωαννίδου, Φυλή, 1994.

[1] Ἐκ παραδόσεως ἐμεῖς μάθαμε τὸ Ἄμην. Ὅμως καὶ τὸ Κύριε ἐλέησον δὲν εἶναι λάθος.

[2] Ἐκ παραδόσεως.

[3] Δὲς τὴν ὑποσημείωσιν εἰς τὸ Ἱερατικόν [ΙΕΡ, ὑποσ., σ. 15-17].

[4] ΙΕΡ, σ. 66.

[5] Ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους, ἐκ παραδόσεως, διὰ νὰ δοθῆ χρόνος εἰς τὸν ἱερέα νὰ ἀναγνώσῃ μυστικῶς τὴν εὐχὴν.

[6] [ΙΕΡ, σ. 47], ἐπίσης δὲς σ. **Error! Bookmark not defined.** («Βασιλεὺ οὐράνιε»).

[7] Βλέπε σχετικὰ εἰς τὴν σ. **Error! Bookmark not defined.**

[8] Ὅτι εἶναι ἐπικρατήσει νὰ λέγεται, παρότι τὸ «Καὶ νῦν» εἶναι ἀπὸ τὸ β' ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

[9] Ἡ νέα ἢ ἡ νεώτερη ἐκδοσις τοῦ ΦΩΣ ἔχει εἴτε μόνο τὶς πρῶτες λέξεις τῶν Καταβασίων, εἴτε οὔτε τὶς πρῶτες λέξεις τῶν Καταβασίων, στὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς.

[10] Οἱ Καταβασίαι εἶναι οἱ Εἴρμοι τοῦ πρώτου κανόνος.

[11] Οἱ Καταβασίαι εἶναι οἱ Εἴρμοι τοῦ δευτέρου κανόνος.

[12] Ἡ νεώτερη ἐκδοσις τοῦ ΦΩΣ ἔχει μόνο τὶς πρῶτες λέξεις τῶν Καταβασίων, ἐκτὸς τῆς γ' καὶ θ' ᾠδῆς ποὺ τὶς ἔχει ὀλόκληρες.

[13] Οἱ Καταβασίαι εἶναι οἱ Εἴρμοι τοῦ κανόνος.

[14] Οἱ παρακάτω τρεῖς ὑπογραμμισμέναι φράσεις δὲν ἀνήκουν εἰς τὸν ρητὸν Ψαλμὸν, καὶ δὲν λέγονται ὅταν ἀναγινώσκονται οἱ Αἴνοι (περίπτωσις β').

[15] Τὸ Μηναῖον «ΦΩΣ» ἔχει ἀπλῶς τὶς πρῶτες λέξεις.

[16] Τῆ β' Σεπτεμβρίου λέγεται «Πάτερ, Ἰωάννη ὄσιε».